

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 167.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288532832/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

Den usle Rest af Livet ham levn!
Men Helge raaber: Kun Hævn! kun Hævn!
Og Skjalden sjunger i hvælvede Sal
Om Hævneens Folger – og Hævneens Qval.

Det er ikke en dialog mellem Hroar og Helge. Det er skjalden som ud fra sin højere indsigt taler til begge brødrene, og Helge overhører ham. Umiddelbart kan hans råb læses som et simpelt udbrud af blodrus, men i den følgende romance, »Frodes Død«, bliver det gjort klart at noget andet er sagen. Her er der et ordskifte mellem Hroar og Helge, hvor Hroar opfordrer til at lade Frode løbe, for han skuer fremad mod den kommende kongegerning og vil ære sin fader ved at fortsætte hans værk. Men Helge skuer tilbage på sin faders død og vil hævne drab med drab.

Det er værd at bemærke at det er den Odin som skjalden henviser til i »Julegildet«, som hjælper Helge til hævn idet han forhindre »Den Jeters Datter« i at skjule Frode. Det betyder ikke at digtet og digteren pludselig skifter syn på Odin, for hans indgriben bevirker blot at Helge får mulighed for at konfrontere sig med og vælge sin skæbne. Det gør han så i sit svar på Frodes bøn om nåde:

Nu Du erfarer
Hvad Hævn formaaer.
Høit Halkfan svæver
I Skyen rød;
Hans Skygge kræver
Sin Morders Død.

Det er afgørende for at forstå Helges skæbne som tragisk at det her kraftigt understreges at han handler frit, men også at han ikke handler i og for sig ondt. Hævndrabet på Frode er Helges skæbnesvangre fejl, ikke fordi han ved det pådrager sig skyld – for som straf over Frode er drabet berettiget nok – men fordi han gennem det binder sin skæbne til hævnen. Hans skæbnesvangre fejl udspringer af hans begrænsede indsigt, som igen er snævert forbundet med hans heltensnatur. Med drabet på Frode indfrir han som heltesøn faderens krav på ham, men den skæbnetragt som han